C/2026/3539

22.7.2026

Avizul Comitetului Economic și Social European

Interzicerea practicilor de conversie în Uniunea Europeană

(aviz din proprie inițiativă)

(C/2026/3539)

Raportor: **Pascal DEBAY**

Coraportor: **Ionuț SIBIAN**

Consilieri	Peter DUNNE (pentru raportor, Grupul II) Ana Bianca OPREA (pentru coraportor, Grupul III)
Decizia Adunării Plenare	4.12.2025
Temei juridic	Articolul 52 alineatul (2) din Regulamentul de procedură
Secțiunea competentă	Secțiunea pentru ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și cetățenie
Data adoptării în secțiune	24.2.2026
Data adoptării în sesiunea plenară	29.4.2026
Sesiunea plenară nr.	605
Rezultatul votului (pentru/împotrivă/abțineri)	169/3/9

1. Concluzii și recomandări

1.1. CESE condamnă cu fermitate toate formele de practici de conversie care au ca scop schimbarea, suprimarea sau ștergerea orientării sexuale, a identității de gen și/sau a exprimării de gen a unei persoane și publicitatea pentru astfel de activități. Practicile de conversie încalcă interdicția absolută a torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante.

CESE recomandă:

1.2. introducerea de către Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a unei propuneri de interzicere obligatorie din punct de vedere juridic la nivelul UE a practicilor de conversie (denumită în continuare „interdicția”). Interdicția propusă ar trebui să vizeze toate activitățile care au ca scop schimbarea, suprimarea sau ștergerea orientării sexuale, a identității de gen și/sau a exprimării de gen a unei persoane și publicitatea pentru astfel de activități;

1.3. redactarea interdicției în termeni cuprinzători și precișI, care să definească în mod clar acțiunile care constituie practici de conversie;

1.4. interzicerea practicilor de conversie aplicate copiilor sau adulților și a publicității pentru astfel de practici. Interdicția ar trebui să se aplice tuturor actorilor publici, privați, profesioniști și neprofesioniști care recurg la utilizarea practicilor de conversie sau care le fac publicitate. Nicio interdicție nu ar trebui utilizată pentru a impune răspunderea penală sau civilă supraviețuitorilor practicilor de conversie;

1.5. stabilirea unor sancțiuni adecvate aplicabile celor care recurg la practici de conversie sau care le fac publicitate. Aceste sancțiuni ar trebui să reflecte gravitatea prejudiciului cauzat de practicile de conversie și să fie suficient de severe pentru a descuraja implicarea persoanelor în utilizarea sau în publicitatea acestor practici;

1.6. includerea caracteristicilor sexuale în domeniul de aplicare al interdicției, în vederea protejării persoanelor intersexuale împotriva intervențiilor fără scop terapeutic și fără consimțământ, care constituie o formă de practică de conversie ce impune alinierea la modelul binar de gen;

1.7. punerea în aplicare de către Comisie a unei evaluări anuale, în consultare cu societatea civilă organizată, pentru a supraveghea punerea în aplicare a interdicției la nivel orizontal și vertical în toate statele membre. O interdicție este eficace numai dacă este însoțită de un mecanism solid de monitorizare;

1.8. să fie finanțate de Comisie cursuri de formare specializată a principalilor profesioniști, pentru a identifica practicile de conversie, a-i sprijini pe supraviețuitori și a asigura cooperarea cu ONG-urile LGBTIQ+ și finanțarea adecvată a acestor organizații care joacă un rol central în acordarea de sprijin, monitorizare, raportare și asistență specializată de primă linie;

1.9. să fie finanțate de Comisie educația și sensibilizarea, pentru a spori cunoștințele publicului cu privire la practicile de conversie. Îmbunătățirea sensibilizării publicului este esențială pentru identificarea și eradicarea unor astfel de practici. Comisia ar trebui să includă aceste măsuri în programul său de abordare a practicilor de conversie din cadrul Strategiei privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ+ 2026-2030.

2. **Observații generale**

2.1. Inițiativa cetățenească europeană (ICE) solicită Comisiei să introducă o interdicție juridică aplicabilă practicilor de conversie care îi vizează pe cetățenii LGBTQ+ din UE ([1]). Aceste practici, denumite în mod obișnuit „terapii de conversie”, au drept scop să modifice orientarea sexuală, identitatea de gen sau exprimarea de gen a unei persoane.

2.2. Practicile de conversie au fost calificate drept practici crude, inumane și degradante și drept o potențială tortură de către Organizația Națiunilor Unite, comisarul Consiliului Europei pentru Drepturile Omului și Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA). În cadrul instituțiilor UE și ale Consiliului Europei, numeroase alte părți interesate au pledat în mod explicit pentru interzicerea practicilor de conversie, printre care Parlamentul European, Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei și Congresul Autorităților Locale și Regionale.

2.3. Lansată în ianuarie 2024 de asociația Against Conversion Therapy (ACT) din Franța, inițiativa s-a bucurat rapid de susținere și a adunat 1 128 063 de semnături. Comisia trebuie să răspundă până la 18 mai 2026, prezentând toate măsurile de monitorizare avute în vedere.

2.4. În prezent, practicile de conversie sunt interzise, într-o măsură mai mare sau mai mică, în opt state membre ale UE: Belgia, Cipru, Franța, Germania, Grecia, Malta, Portugalia și Spania. În celelalte 19 state membre, nu există nicio interdicție specifică sau un cadru juridic care să restricționeze astfel de practici. Există, de asemenea, interdicții în Norvegia și Islanda, precum și în țări din afara Europei, cum ar fi Canada, Noua Zeelandă și Ecuador.

2.5. CESE salută cu mare satisfacție această importantă inițiativă cetățenească europeană, deoarece a solicitat deja interzicerea practicilor de conversie ([2]).

2.6. CESE observă că, potrivit rezultatelor sondajului FRA privind persoanele LGBTIQ III, unul din patru respondenți a urmat o formă de „terapie de conversie” ([3]). 11 % din aceste practici se pare că au fost efectuate de membri ai familiei, iar 5 % au fost efectuate de membri ai unor organizații religioase. Incidentele raportate au inclus violența fizică (3 % dintre respondenți), violența sexuală (1 %) și abuzul verbal sau umilirea (14 %). Jumătate dintre femeile transgen (47 %) și jumătate dintre bărbații transgen (48 %) au fost supuși unor astfel de „terapii de conversie”. Dintre respondenții intervievați, 76 % au declarat că nu și-au dat consimțământul pentru aceste „terapii”, iar 13 % au răspuns că au fost supuși practicilor de conversie în urma presiunilor sau a amenințărilor. În pofida diferențelor dintre estimări, aceste cifre evidențiază amploarea îngrijorătoare a practicilor de conversie din UE.

([1]) Inițiativa cetățenească europeană, *Interzicerea practicilor de conversie în Uniunea Europeană*, Numărul de înregistrare atribuit de Comisie: ECI(2024)000001.

([2]) JO C 286, 16.7.2021, p. 128; Raportul Grupului permanent privind drepturile fundamentale și statul de drept al CESE la finalul primului ciclu național: *FUNDAMENTAL RIGHTS AND THE RULE OF LAW National developments from a civil society perspective 2018-2024*, p. 39.

([3]) Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, *LGBTIQ equality at a crossroads: progress and challenges* (Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, 2024), p. 23.

2.7. CESE subliniază că supraviețuitorii practicilor de conversie trebuie să fie explicit recunoscuți ca „victime" ale infracțiunilor motivate de ură și protejați în temeiul Directivei privind drepturile victimelor. Aceștia trebuie să aibă acces la servicii de sprijin specializate, la asistență judiciară și la protecție împotriva victimizării secundare în cursul procedurilor judiciare, indiferent dacă practica a fost efectuată, printre alte persoane, de membri ai familiei, de responsabili religioși sau de profesioniști din domeniul sănătății.

2.8. CESE subliniază că practicile de conversie nu au nicio bază științifică și au consecințe dăunătoare, cum ar fi inducerea sau consolidarea sentimentelor de rușine, vinovăție, dezgust de sine și sentimentul lipsei de valoare. Ele pot contribui la creșterea cazurilor de depresie, anxietate, tulburare de stres posttraumatic (PTSD), ideație suicidară și tentative de sinucidere. Această subminare a sănătății mintale și a stării de bine afectează persoane de toate vârstele, dar este devastatoare pentru copii și tineri adulți. Organizații medicale și psihologice importante au condamnat aceste practici ca fiind nefondate din punct de vedere științific, ineficiente și periculoase, precum și incompatibile cu drepturile omului ([4]). În plus, practicile de conversie au efecte negative asupra oamenilor, deoarece întăresc convingerea falsă și stigmatizantă potrivit căreia orientarea sexuală, identitatea de gen sau exprimarea de gen ar putea fi sau ar trebui să fie „vindecată".

2.9. CESE are, de asemenea, convingerea că practicile de conversie constituie încălcări ale drepturilor omului și că ar putea încălca numeroase garanții prevăzute în Convenția europeană a drepturilor omului ([5]) (CEDO, Seria de tratate ale Consiliului Europei, nr. 5), inclusiv articolele 2, 3, 8, 9, 10 și 14, precum și articolul 1 din Protocolul nr. 12 la convenție. Articolul 3 din CEDO interzice tortura și pedepsele sau tratamentele inumane sau degradante. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că practicile care provoacă suferințe fizice sau psihologice grave, cum ar fi intervențiile medicale forțate, șocurile electrice sau manipularea psihologică coercitivă, pot încălca articolul 3 din CEDO ([6]).

2.10. CESE este foarte preocupat de protecția drepturilor copiilor. Copiii sunt deosebit de expuși riscului de a fi supuși „terapiilor de conversie" și de a fi grav afectați de acestea. Dreptul părinților de a-și controla și îngriji copilul este limitat de interesul superior al copilului. Expertul independent al Organizației Națiunilor Unite privind protecția împotriva violenței și a discriminării pe motive de orientare sexuală și identitate de gen observă că impunerea utilizării unor terapii de conversie asupra copiilor este incompatibilă cu interesul superior al copiilor respectivi ([7]).

2.11. CESE constată că noua Strategie privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ+ 2026-2030 reafirmă angajamentul UE față de egalitate și acordă prioritate punerii în aplicare și cooperării, inclusiv sprijin pentru statele membre pentru reducerea prevalenței practicilor de conversie ([8]). Comisia se angajează să țină seama de inițiativa cetățenească europeană, iar CESE o îndeamnă să propună includerea practicilor de conversie ca „infracțiuni incriminate de UE" în temeiul articolului 83 alineatul (1) din TFUE și să le recunoască drept infracțiuni motivate de ură, asigurând un nivel uniform de protecție în întreaga UE.

2.12. Organizațiile profesionale din întreaga Europă, inclusiv asociațiile naționale de psihologi, psihiatri, psihoterapeuți și consilieri, resping oficial practicile de conversie. Totuși, deși joacă un rol preventiv important, aceste interdicții profesionale rămân doar orientări etice, mai degrabă decât garanții juridice, iar gradul în care sunt puse în aplicare variază de la un stat membru la altul. Interdicțiile juridice oferă o formă de protecție mai puternică și mai coerentă, completând standardele etice susținute de profesioniștii din domeniul sănătății mintale.

2.13. CESE subliniază că practicile de conversie conduc la o deprivare socioeconomică severă și la rate ridicate de excluziune socială pentru supraviețuitori. Trauma psihologică rezultată, inclusiv depresia și tulburarea de stres posttraumatic, subminează grav șansele unei persoane de a fi angajată și performanța sa la locul de muncă. Pentru a garanta incluziunea deplină a persoanelor LGBTIQ+ pe piața muncii, statele membre trebuie să recunoască aceste prejudicii ca reprezentând obstacole în calea ocupării forței de muncă și să ofere servicii integrate de asistență pentru a le ajuta pe victime să se reintegreze în viața profesională.

([4]) A se vedea, de exemplu, Asociația Europeană de Psihiatrie, documentul intitulat „EPA Statement on conversion «therapies» and LGBTQ Patients".

([5]) Articolul 6 alineatul (2) din TUE prevede că Uniunea „aderă la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale".

([6]) A se vedea, de exemplu, *VC împotriva Slovaciei,* Cererea nr. 18968/07 (CEDO, 8 noiembrie 2011); *Spivak împotriva Ucrainei,* Cereanr. 21180/15 (CEDO, 5 iunie 2025).

([7]) Raportul expertului independent privind protecția împotriva violenței și a discriminării pe motive de orientare sexuală și identitate de gen, „Practices of so-called «conversion therapy»" (Practicile așa numitei „terapii de conversie"), 2020.

([8]) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2030 [COM(2020) 725 – final].

2.14. Comisia, în cooperare cu statele membre, ar trebui să adopte măsuri de combatere a informării greșite cu privire la practicile de conversie, în special online. Este necesar un mecanism de monitorizare a punerii în aplicare a Directivei serviciilor mass-media audiovizuale și a Regulamentului privind serviciile digitale pentru a preveni publicitatea pentru aceste practici dăunătoare.

2.15. Programele de finanțare ale UE ar trebui să fie strâns corelate cu valorile UE și condiționate de respectarea acestora (articolul 2 din TUE). CESE recomandă să se efectueze un audit ex-ante și ex-post privind diversitatea pentru proiectele finanțate de UE, pentru a se asigura că acestea nu promovează practici de conversie. În plus, ar trebui să se aloce finanțare specifică în cadrul programului CEDV pentru ONG-urile care oferă sprijin juridic și psihologic supraviețuitorilor.

2.16. CESE este foarte preocupat de încălcările drepturilor omului în general și ale drepturilor persoanelor LGBTIQ+ în special, motivate de convingeri politice sau religioase. Discriminarea, violența și tortura îndreptate împotriva persoanelor din UE sunt incompatibile cu valorile fundamentale ale UE, și anume toleranța și libertatea.

3. **Observații specifice**

Interzicerea practicilor de conversie în temeiul dreptului penal

3.1. CESE recunoaște că, la nivelul întregii Europe, au loc în continuare dezbateri cu privire la cele mai eficiente mijloace de combatere a practicilor de conversie.

3.2. În cazurile în care există interdicții în vigoare în UE, majoritatea statelor membre califică încălcarea interdicțiilor drept infracțiuni. Deși amenințarea cu răspunderea penală îi poate descuraja pe unii supraviețuitori să raporteze abuzuri, utilizarea dreptului penal recunoaște în cel mai adecvat mod prejudiciile semnificative cauzate de practicile de conversie și este probabil să aibă un efect disuasiv mai puternic decât sancțiunile civile.

3.3. Deși, în unele state membre, este posibil ca dispozițiile de drept penal sau civil existente să se aplice deja pentru condamnarea practicilor de conversie, recurgerea la legislația existentă, spre deosebire de introducerea unei interdicții specifice privind practicile de conversie, ignoră atât importanța simbolică a unei interdicții explicite, cât și dificultățile cu care se pot confrunta unii supraviețuitori dacă sunt obligați să încadreze abuzul cu care s-au confruntat într-o definiție mai generală a prejudiciului în temeiul dreptului penal sau civil.

3.4. Cu toate că dreptul penal are un puternic efect disuasiv, CESE subliniază că orice interdicție privind practicile de conversie care intră sub incidența dreptului penal trebuie să facă parte dintr-o abordare bazată pe justiția reparatorie. Sancțiunile ar trebui să fie completate de măsuri obligatorii de educație pentru infractori și, în mod esențial, de un sprijin social solid pentru supraviețuitori, pentru a evita ca teama de urmărire penală să descurajeze denunțarea în context familial sau religios.

Domeniul de aplicare practic al unei interdicții privind practicile de conversie

3.5. Este important ca orice interdicție la nivelul UE privind practicile de conversie să fie formulată în termeni cuprinzători și preciși, în special în cazul în care interdicția este prevăzută în dreptul penal.

3.6. O interdicție la nivelul UE trebuie să definească în mod clar acțiunile care constituie practici de conversie. Deși nu există o definiție uniformă a practicilor de conversie împărtășită de statele membre, CESE observă că orice definiție a UE trebuie să cuprindă întreaga gamă de comportamente abuzive, inclusiv fizice, emoționale, financiare, care pot fi utilizate în încercarea de a modifica orientarea sexuală, identitatea de gen sau exprimarea de gen a unei persoane.

3.7. O interdicție la nivelul UE trebuie să vizeze atât utilizarea practicilor de conversie, cât și publicitatea pentru acestea. Interzicerea publicității, frecventă în statele membre care au incriminat deja practicile de conversie, este esențială pentru reducerea modalităților de acces la aceste practici și pentru sancționarea corespunzătoare a actorilor care nu utilizează practici de conversie, dar care îndrumă persoanele către astfel de activități.

3.8. CESE recomandă ca, precum în cazul altor infracțiuni similare, orice interdicție la nivelul UE privind practicile de conversie să aibă efect extrateritorial, astfel încât să se interzică direcționarea unei persoane în afara UE cu scopul de a o supune unor practici de conversie într-o jurisdicție din afara UE.

Motive protejate pentru interzicerea practicilor de conversie

3.9. CESE recomandă ca o interdicție la nivelul UE privind practicile de conversie să acopere eforturile de schimbare a *orientării sexuale, a identității de gen sau a exprimării de gen* a unei persoane. Aceste trei motive sunt incluse în prezent în legile privind practicile de conversie din Belgia, Cipru, Grecia, Malta, Spania și Portugalia.

3.10. Deși *exprimarea de gen* este un concept mai puțin dezvoltat în legislația europeană privind drepturile omului, practicile de conversie îndreptate către persoanele transgen și non-binare se axează adesea pe exprimarea externă a genului lor, care poate fi un catalizator pentru cele mai severe forme de prejudicii legate de „conversie".

3.11. În Europa, includerea *identității de gen* a fost contestată pe motiv că restricționează capacitatea medicilor de a purta conversații justificate din punct de vedere medical despre identitatea de gen. Cu toate acestea, CESE observă că nu există niciun motiv pentru care o interdicție la nivelul UE să nu poată fi redactată în termeni suficienți pentru a permite furnizarea tuturor îngrijirilor de gen de bună-credință și adecvate din punct de vedere medical, inclusiv conversații despre istoria genului. Orice interdicție la nivelul UE ar trebui să facă o distincție clară între „terapiile de afirmare a genului" și tentativele dăunătoare de „conversie". Această claritate este esențială pentru a proteja cadrele medicale care oferă asistență de natură etică.

3.12. CESE subliniază că orice interdicție la nivelul UE privind practicile de conversie ar trebui să aibă în vedere, de asemenea, caracteristicile sexuale, în vederea protejării persoanelor intersexuale împotriva intervențiilor medicale inutile și lipsite de consimțământ, care constituie o formă de practică de conversie ce impune alinierea la modelul binar de gen. În siajul pozițiilor sale anterioare, CESE solicită interzicerea totală a „mutilării intersexuale" ([9]).

3.13. CESE recomandă ferm ca orice interdicție la nivelul UE privind practicile de conversie să clarifice că interzicerea unor astfel de practici în ceea ce privește *orientarea sexuală* nu justifică refuzul de a acorda asistență medicală adecvată din punct de vedere clinic pentru copiii transgen și non-binari.

Domeniul de aplicare personal al interdicției privind practicile de conversie

3.14. În toate statele membre ale UE care au interzis deja practicile de conversie există un consens larg că orice interdicție ar trebui să li se aplice tuturor copiilor, fără excepție. Această poziție, pe care CESE o susține, recunoaște vulnerabilitatea unică a copiilor la efectele nocive ale practicilor de conversie.

3.15. În ceea ce-i privește pe adulți, există în continuare o dezbatere cu privire la măsura în care legea ar trebui să interzică practicile de conversie împotriva oricărui adult sau dacă, la fel ca în Malta, Grecia și Germania, o interdicție ar trebui să îi vizeze numai pe adulții care nu pot și/sau nu își exprimă consimțământul liber și în cunoștință de cauză pentru astfel de practici. Această din urmă poziție subliniază dreptul persoanelor autonome la autodeterminare și la alegeri libere, chiar și atunci când acest lucru expune un adult la un comportament dăunător sau abuziv.

3.16. CESE recunoaște că circumstanțele sociale și culturale specifice în care sunt utilizate de obicei practicile de conversie subminează semnificativ capacitatea oricărui adult, indiferent de vârstă, de a-și da consimțământul *în mod liber* și *în cunoștință de cauză*. Prin urmare, CESE recomandă ca interdicția UE privind practicile de conversie să se extindă atât la copii, cât și la toți adulții. În cazul în care o astfel de interdicție le permite adulților să își dea consimțământul pentru activități care se încadrează în definiția practicilor de conversie, legea ar trebui, la fel ca în Malta, să recunoască o gamă largă de factori care afectează consimțământul acordat.

3.17. În ceea ce privește autorii practicilor de conversie, CESE recomandă ca orice interdicție la nivelul UE să aibă o sferă de aplicare adecvată și amplă, care să includă toți actorii publici, privați, profesioniști și neprofesioniști care se implică în activități menite să modifice orientarea sexuală, identitatea de gen sau exprimarea de gen a unei alte persoane sau care fac publicitate unor astfel de activități.

3.18. Ar putea fi oportun ca o interdicție la nivelul UE să identifice actori specifici sau să impună o răspundere sporită persoanelor (de exemplu, părinți, educatori, profesioniști din domeniul sănătății, lucrători sociali) care recurg la practici de conversie împotriva celor care au încredere în ei. Cu toate acestea, o persoană sau un grup nu ar trebui să evite răspunderea doar pentru că a acționat în afara unui rol oficial sau a unei relații formale/profesionale cu supraviețuitorul.

([9]) JO C 286, 16.7.2021, p. 128.

Libertatea de gândire, de conștiință și de religie

3.19. Libertatea de gândire, de conștiință și de religie sunt valori fundamentale în întreaga Europă și sunt protejate atât în temeiul articolului 9 din Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO), cât și al articolului 10 din Carta drepturilor fundamentale a UE.

3.20. O critică comună legată de interzicerea practicilor de conversie este că astfel de restricții limitează în mod nepermis atât dreptul autorilor, cât și pe cel al supraviețuitorilor de a-și exercita liber convingerile religioase. CESE recunoaște că este important să se asigure o protecție solidă a libertății religioase și observă că interdicțiile privind practicile de conversie nu impun și nu ar trebui să impună persoanelor sau organizațiilor religioase să își modifice convingerile cu privire la orientarea sexuală, identitatea de gen și exprimarea de gen.

3.21. Libertatea de religie este un drept calificat; ea nu poate fi invocată pentru a justifica supunerea altor persoane la violență sau la discriminare din cauza orientării lor sexuale, a identității de gen sau a exprimării de gen. Prin urmare, CESE recomandă ca interdicția la nivelul UE să nu includă excepții pentru actorii care pretind că se implică în practici de conversie sau că le fac publicitate în temeiul convingerilor lor religioase.

Sancțiuni prevăzute în interdicțiile privind practicile de conversie

3.22. Printre statele membre care au adoptat deja interdicții privind practicile de conversie, există o multitudine de sancțiuni disponibile, inclusiv diferite pedepse cu închisoarea și amenzi pecuniare. CESE recomandă, în vederea asigurării eficacității, ca orice interdicție la nivelul UE privind practicile de conversie să includă sancțiuni adecvate, care să reflecte gravitatea infracțiunii comise.

3.23. O interdicție la nivelul UE ar trebui să prevadă obligația statelor membre, acționând în colaborare la nivel transfrontalier, de a institui mecanisme adecvate de monitorizare, investigare și sancționare a practicilor de conversie, în cazul în care apar.

3.24. În anumite circumstanțe, poate fi oportun ca o interdicție la nivelul UE să recunoască factori agravanți, cum ar fi vârsta supraviețuitorului și/sau existența unei relații de încredere, care pot influența sancțiunea (sancțiunile) aplicabilă (aplicabile) în cazul implicării în practici de conversie sau al publicității în favoarea acestora.

3.25. Dacă o interdicție la nivelul UE privind practicile de conversie este instituită prin intermediul dreptului penal, ar putea fi oportun să se includă și sancțiuni civile, administrative sau normative, cum ar fi pierderea sau suspendarea unei licențe profesionale sau a dreptului de a practica o disciplină profesională.

Bruxelles, 29 aprilie 2026.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Séamus BOLAND